

چادر سرشان کنند، اما وقتی در این فضا آمدند و وجهه کار را دیدند، چادر خریدند. خیلی از دخترانی که با مادرانشان از ما خرید می کردند، حالا برای خرید چادر عروسی شان به ما سر می زنند.»

کمیلی از همان ابتدای کار هم، هدفش کار بومی نبود و می خواست با همه سختی ها، سبک چادر را تغییر بدهد و کارش را در سطح کشوری مطرح کند. او همیشه معتقد بود شاید آن طور که باید و شاید سبک های مختلف چادر را ندیده ایم. او تبلیغات نمایشگاه عفاف و حجاب را در تلویزیون دید و با وجود گستردگی کار کسانی که در این نمایشگاه پا می گذاشتند، با خودش گفت باید در این نمایشگاه شرکت کند در حالی که آن ها علاوه بر کارگاه، فقط یک فروشگاه کوچک با یک فروشنده داشتند. «می خواستم کارم را در سطح کشور معرفی کنم. فکر کنید همه شرکت کنندگان دیگر غرفه های بزرگ با بنرهای شیک، رایانه و مانکن های فوق العاده داشتند، اما من فقط یک غرفه نصفه را اجاره کردم و قفسه های فلزی قدیمی برده بودم با چند عروسک که مدل چادرهایمان را سرشان کرده بودیم.»

➤ تجربه اولین شرکت در نمایشگاه عفاف و حجاب

او دست تنها این غرفه را در نمایشگاه می چرخاند و اولین بار است چنین نمایشگاه گسترده ای را تجربه می کند. به گفته خودش، در خانواده و اقوام و خویشاوندان، همه استاد دانشگاه یا معلم اند و حتی یک نفر هم کاسب نیست که او روش کسب و کار را می توانست از او بیاموزد. حتی همسرش مهندس عمران بوده و به دلیل تداخل زمان امتحاناتش با برگزاری نمایشگاه، نمی توانست در کنار او باشد. «آن زمان به طور هم زمان در ۲ نمایشگاه دیگر هم شرکت کرده بودیم و تنها در نمایشگاه اصلی، ۵۰۰ چادر به ما سفارش دادند. به یاد دارم آن موقع پسرم حدود ۳ سال داشت و بیمار بود. مادر همسرم به تهران آمده بود و او را نگه می داشت تا من به نمایشگاه برسم، اما از ۸ صبح تا ۱۲ شب که در نمایشگاه بودم، همیشه صدای سرفه های پسرم را می شنیدم و نگران حالش بودم.»

آن سال در نمایشگاه به غیر از مدل چادری که او ارائه می کند، مدل جدید دیگری در منظر دید مردم قرار نمی گیرد. مسئولان برگزاری نمایشگاه، با یک مصاحبه مطبوعاتی، اعلام می کنند هیچ مدل جدیدی در این نمایشگاه عرضه نمی شود. کمیلی در پی این موضوع، با همان مانکن های عروسکی کوچک سراغ مسئول مربوط می رود و چادر جدید را نشان می دهد. پس از آن، هر مسئولی که برای بازدید می آید، به غرفه کوچک آن ها راهنمایی اش می کنند تا محصول جدید را ببیند. همان سال ۸۵، در نمایشگاه، غرفه برتر می شوند و بعد از آن، کمیلی پاداش سختی کارش را می گیرد. «استقبال آن قدر زیاد بود که مردم مانند صف های کوپنی جلو غرفه می ایستادند. من این حجم از استقبال را تا پیش از شرکت در این نمایشگاه تصور نکرده بودم. در آن ۱۰ روز به قدری فشار، اضطراب و خستگی تحمل کردم که وقتی به مشهد برگشتم، عمل جراحی کیسه صفرا انجام دادم.»

۴ سال، پروژه دوخت چادر بانوان نیروی انتظامی کل کشور به او سپرده می شود و جهش خوبی در کارشان ایجاد می کند. «این پروژه سخت بود و باید یک بار هر شهری را می رفتیم، اندازه گیری می کردیم و بعد از دوخت، دوباره برای تحویل می رفتیم، اما من از یک متخصص خواستم با این نمونه گیری، به ما کمک کند به سایزهای استاندارد دوخت چادر برای بانوان ایرانی در سطح کشور برسیم.»

➤ ۶۰ درصد خریداران محصولات حجاب مسافران هستند

بعد از آن، هر روز استقبال بیش از روز قبل می شود تا اینکه در سال ۹۰ می توانند مجموعه بزرگ تری را افتتاح کنند و از آنجا که مشهد شهری زیارتی است، از همان ابتدا تا کنون، ۶۰ درصد مشتریان آن ها مسافران هستند. «حالا ۲ مدل مختلف چادر ارائه داده ایم. ضمن اینکه مقنعه، ساق دست، هد، کلاه حجاب و حتی کاور چادر طراحی و تولید می کنیم. کارگاه اولیه را با ۵ نیرو شروع کردیم و حالا ۷۰ نفر در این مجموعه مشغول به کار هستند. ۱۰ سالی هم می شود که برندمان را ثبت کرده ایم.»

آزاده کمیلی معتقد است «سال های گذشته بعضی ها می گفتند جوانان دیگر به حجاب علاقه ندارند، اما من همیشه می گفتم جوانان علاقه دارند، اما محصول خوبی برای حجاب به آن ها ارائه نشده است. خیلی وقت است که در هر جای شهر، اگر فروشگاه چادری افتتاح شود، اولین نفری که برایشان گل و شیرینی می برد من هستم زیرا آن ها را رقیب نمی دانم. به نظرم رفیق هستیم زیرا هر چه تعداد این فروشگاه ها بیشتر شود، یعنی رغبت مردم به استفاده از محصولات حجاب بیشتر شده است و این برای همه خوب است.»

در خانواده پدری و مادری کمیلی، هیچ اجباری در نوع پوشش نبوده است. او هم کم کم حجاب چادر را انتخاب می کند. او به یاد دارد که مادرش همیشه برای او در کودکی لباس های بلند و پوشیده اما با گل دوزی و رنگ های زیبا می دوخت. «زمانی که مدرسه می رفتم، همه دوستانم چادری بودند و فقط من مانتم می پوشیدم، اما حالا که بزرگ شده ایم، من چادر سر می کنم و آن ها

چادر را کنار گذاشته اند. حتی اگر بیرون شهر یا خارج از کشور هم بروم، چادر می پوشم زیرا انتخاب خودم است.»

➤ هیچ کس از حجاب گریزان نیست

کمیلی معتقد است در حال حاضر وضعیت حجاب در جامعه مان چندان خوب نیست. دلیل آن هم به خودمان برمی گردد. به گفته او، خانواده ها نباید به فرزندان سفت و سخت بگیرند چون در نهایت، بچه ها را بیشتر از حجاب دور می کنند. «زمانی که ما چادرهای رنگی و طرح دار را برای بچه ها تولید کردیم، بعضی ها مخالفت می کردند، اما ما هدفمان این بود که کودک از حجاب زده نشود زیرا هیچ کس در فطرت خود از حجاب گریزان نیست، اما شاید آن طور که باید در این زمینه فرهنگ سازی نشده است. ما اینجا با خیلی از بانوانی برخورد داشته ایم که غیر چادری هستند اما وقتی وجهه حجاب و مدل های متنوع را می بینند، استقبال می کنند و ابتدای کار، از خرید یک ساق دست شروع می کنند.»

او بر این نظر است که آن ها یک نمایشگاه دائمی برای حجاب دارند و البته برای آینده کاری شان هم برنامه دارند. می خواهند کارخانه ای را برای تولید پارچه هایشان راه اندازی کنند و اکنون به دنبال فضا برای این مکان و مجوزهای آن هستند. «ما از کره و ژاپن پارچه می گرفتیم، اما طی چند سال اخیر اعلام شد چادر مشکی تولید کننده داخلی دارد و اجازه واردات نداریم. همین موضوع موجب شد مدتی توقف زیادی در مجموعه داشته باشیم.»

کرونا به کسب و کار آن ها هم رخنه کرده است و در این ۲ سال، با کمبود فروش و ریزش نیروها فروش خوبی نداشته اند. «خیلی زیاد ضرر کردیم. یعنی اگر فضای ما اجاره ای بود، باید آن را تعطیل می کردیم. ضمن اینکه در مدت کرونا، مسافر کمتری به مشهد می آمد و ما هم تحت تأثیر این موضوع قرار گرفتیم.»

➤ تولید ۲۰۰۰ چادر در هر ماه

کمیلی معتقد است باید در هر ماه ۲۰۰۰ چادر تولید کنند. البته تا چند سال پیش، به کشورهای عراق، آمریکا، آلمان و انگلیس هم چادر صادر می کردند. «یکی از مؤسسات مرتبط با مسلمانان در آمریکا از طریق اینترنت با ما آشنا شده بود و چند مرحله محصولات حجاب را برایشان ارسال کردیم. برای اینکه دوباره صادرات داشته باشیم، مجوزهای خاصی می خواهد و پیگیر آن هستیم.»

آن ها کسب و کارشان را تقریباً خانوادگی کرده اند، همسر کمیلی مهندس عمران است اما به مرور او هم برای انجام کارهای فروش در مجموعه شروع به فعالیت کرد. اولین پسر کمیلی که ۱۷ سال دارد، کارهای کافی شاپ را انجام می دهد و پسر سیزده ساله اش در کارهایی که می تواند کمک می کند. «همیشه سعی کرده ام در وظایف همسررداری و مادری ام کوتاهی نکنم و هر نقشی را به خوبی ایفا کنم. با وجود ۲ فرزند، گاهی ممکن بود نتوانم سر کار بیایم، اما از دور کارها را مدیریت می کردم. ضمن اینکه مدیریت پشت صحنه اینجا، یعنی انتخاب و خرید پارچه، نیز بر عهده خودم است.»

او دغدغه کارهای فرهنگی دارد. به همین دلیل، در مناسبت های مختلف، مراسمی برگزار یا گاهی چادر اهدا می کنند و به نوعی، در حوزه عفاف و حجاب، الگو محسوب می شوند. «به یاد دارم روز مادر، به تعدادی از مادران شهدا از طرف فرزندان چادر اهدا کردیم یا به مناسبت روز دختر، آرمیتا، دختر شهید رضایی نژاد، را دعوت کردیم و مراسم داشتیم. گاهی به مناسبت های مختلف مراسمی را بیرون از مجموعه برگزار می کنیم که ورود برای عموم آزاد است و افرادی را هم دعوت می کنیم.»

➤ تولید پارچه، راهکار حل گرانی چادر

از اخبار بگیر تا صحبت های میان بازاری ها مهر تأییدی است بر گرانی قیمت چادر در مقایسه با سال های گذشته، اما علت آن چیست؟ «علت گرانی چادر مربوط به واردات پارچه های آن است که مدتی از ورود آن جلوگیری کردند و تعرفه ها افزایش پیدا کرد. در نتیجه، پارچه گران شد. شکستن قیمت بالای چادر در بازار نیز کار ما نیست زیرا بودجه هایمان محدود است و شاید سال ها طول بکشد، اما دولت می تواند این کار را با سرعت پیش ببرد. به نظر می رسد راهکار آن این است که به فناوری تولید پارچه دست پیدا کنیم و به این واسطه قیمت آن را کاهش دهیم.»

➤ نبود صنف حجاب

شاید به اندازه ای که درباره عفاف و حجاب صحبت شده، در این حوزه کاری انجام نشده باشد. مصداق آن نیز از دیدگاه کمیلی، نبود صنفی به نام حجاب است. «روزی که می خواستیم مجوز بگیریم، از این صنف به آن صنف پاسکاری می شدیم زیرا صنف عفاف و حجاب نداشتیم. اگر چنین اتحادیه ای وجود داشت، علاوه بر کیفیت کار، می توانست روی طرح های چادرهای جدید نیز نظارت کند.»

شهربانو

۲۰ شهریور ۱۴۰۰
آذی‌ال‌حجه ۱۴۴۲ شماره ۲۴۴۲

(۵)

روزی که می‌خواستیم مجوز بگیریم، از این صنف به آن صنف پاسکاری می‌شدیم زیرا صنف عفاف و حجاب نداشتیم. اگر چنین اتحادیه‌ای وجود داشت، علاوه بر کیفیت کار، می‌توانست روی طرح‌های چادرهای جدید نیز نظارت کند

+